

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา ปี C

(วันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก โปรดคิดว่าเรามักจะเรียกวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกาว่า “วันอาทิตย์นายชุมพาบาลที่ดี” เพราะพระวรสารประจำวันนี้พูดถึงนายชุมพาบาลที่ตื่นนอน และเมื่อไม่นานมานี้ วันนี่ยังเป็นที่รู้จักในนามของ “วันอาทิตย์กระแสรีบ” อีกด้วย นั่นคือ วันที่เราอธิษฐานภาวนาเพื่อกระแสรีบการเป็นพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิงเป็นพิเศษ ภาพลักษณ์ของนายชุมพาบาลและฝูงแกะเป็นภาพลักษณ์ที่เราพบบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ ในพันธสัญญาเดิมประกาศกเอลเซเดียลบอกว่าพระเจ้าทรงเป็น “นายชุมพาบาล” หรือ “ผู้เลี้ยง” (อสค 34:15) ประชากรของพระองค์หลายคนคงเคยเห็นรูปของพระเยซูเจ้าในฐานะนายชุมพาบาลที่ดี ซึ่งมีหลายแบบ ในบางรูปเราเห็นพระเยซูเจ้าทรงอุ้มลูกแกะไว้ในอ้อมแขน หรือทรงแบกลูกแกะไว้บนบ่า และมีลูกแกะตัวอื่นๆ ยืนรายรอบพระองค์ ในบางรูปเราเห็นพระเยซูเจ้าประทับนั่งใต้ต้นไม้ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีลูกแกะตัวเล็กๆ น่ารักๆ อยู่บนตักพระองค์ ภาพเหล่านี้สะท้อนให้เราเห็นถึงความอ่อนโยน ความเอาใจใส่ และความเห็นอกเห็นใจของพระเยซูเจ้า นายชุมพาบาลที่ดีที่มีต่อฝูงแกะของพระองค์

ในสมัยของพระเยซูเจ้านายชุมพาบาลไม่ได้เดินตามหลังฝูงแกะและคอยต้อนรับพวกมันด้วยไม้เท้าหรือไม้ไผ่เพื่อให้เดินไปในทิศทางที่ต้องการ แต่เขาจะเดินนำหน้าพวกมันและมองหาเส้นทางปลอดภัยที่จะนำไปสู่ทุ่งหญ้า แหล่งน้ำและที่หลบภัยในยามค่ำคืน ฝูงแกะติดตามเขาเพราะพวกมันรู้จักเสียงของเขาและไว้วางใจเขา พระเยซูเจ้าทรงเป็นนายชุมพาบาลที่ดีประเภทนี้แหละ พระองค์ทรงนำทางเราและเราติดตามพระองค์ เมื่อเรามองภาพของพระเยซูเจ้า นายชุมพาบาลที่ดี กำลังแบกลูกแกะไว้บนบ่า เราเคยคิดใหม่ว่าเราคือลูกแกะตัวนั้นและพระองค์ทรงคอยช่วยพยุงเราตลอดเวลาของการเดินทางบนโลกนี้ของเรา เพราะฉะนั้น ทุกครั้งที่เราต้องเผชิญกับอุปสรรค ปัญหา หรือความทุกข์ยากลำบากต่างๆ ที่ทับถมและประดังเข้ามาในชีวิตของเรา ให้เรามั่นใจว่าพระเยซูเจ้าประทับอยู่กับเราตลอดเวลา พระองค์ไม่มีวันทอดทิ้งเรา พระองค์กำลังคอยช่วยพยุงเราและอุ้มเราขึ้นมาไว้บนบ่าของพระองค์

เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ทำให้คิดถึงบทประพันธ์ของ Mary Stevenson ที่มีชื่อว่า “รอยเท้าบนพื้นทราย” (Footprints in the Sand) ที่บอกว่า “คืนหนึ่ง ชายคนหนึ่งได้ฝัน ในความฝันนั้นเขากำลังเดินอยู่บนชายหาดกับพระเยซูเจ้า ทันใดนั้นบนฟากฟ้าฝั่งตรงกันข้ามกับเขาเกิดแสงวาบขึ้นมา ในแสงนั้นเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเขาปรากฏขึ้นเป็นฉากๆ ตามลำดับ แต่ละฉากเขาสังเกตเห็นรอยเท้าสองคู่ขนานกันไปบนพื้นทราย คู่หนึ่งเป็นของเขา อีกคู่หนึ่งเป็นของพระเยซูเจ้า แต่เมื่อฉากสุดท้ายปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา เขามองย้อนกลับไปที่ยอยเท้าบนพื้นทราย เขาสังเกตเห็นว่าหลายครั้งที่เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นปรากฏว่ามีเพียงรอยเท้าคู่เดียวเท่านั้น และเขาสังเกตด้วยว่ามันเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ชีวิตของเขาตกต่ำและน่าเศร้ามากที่สุด สิ่งนี้ทำให้เขารู้สึกไม่สบายใจ เขาจึงถามพระเยซูเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ตรัสว่าเมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจติดตามพระองค์แล้ว พระองค์จะเดินเคียงข้างข้าพเจ้าตลอดเวลา แต่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าในช่วงเวลา

ที่ข้าพเจ้าประสบกับความทุกข์ยากลำบากที่สุดในชีวิต มีเพียงรอยเท้าบนพื้นทรายคู่เดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจทำไมเมื่อข้าพเจ้าต้องการพระองค์มากที่สุด พระองค์กลับทิ้งข้าพเจ้าไป’ พระเยซูเจ้าตอบว่า ‘ลูกรัก เรายังรักเจ้าและไม่เคยทิ้งเจ้าไป ในช่วงเวลาที่เจ้าประสบกับความทุกข์ยากลำบากที่สุดในชีวิต และเจ้าได้เห็นรอยเท้าเพียงคู่เดียวบนพื้นทรายนั้น มันเป็นรอยเท้าของเราที่กำลังแบกเจ้าไว้” คล้ายๆ กันผู้ประพันธ์บทสดุดีที่ 23 บอกเราว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าอย่างผู้เลี้ยงแกะ ข้าพเจ้าจึงไม่ขาดสิ่งใด พระองค์ทรงให้ข้าพเจ้านอนพักอยู่ในทุ่งหญ้าเขียวขจี ทรงนำข้าพเจ้าไปริมสายน้ำที่ที่สงบ...แม้ข้าพเจ้าจะต้องเดินไปในหุบเขาที่มีดมืด ข้าพเจ้าก็จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า พระคทาและธำมรงค์ของพระองค์ช่วยให้ข้าพเจ้าอุ่นใจ” (สดด 23:1-4) นี่แหละคือผู้ที่พระเยซูเจ้าทรงเป็น และผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกเราแต่ละคนให้เป็น

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับเราว่า “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรา รู้จักมันและมันก็ติดตามเรา” (ยน 10:27) ผู้แกะฟังและจำเสียงนายชุมบาลของพวกเขาได้ และนี่คือเหตุผลที่ทำให้พวกมันติดตามเขาไป ไม่ติดตามคนอื่น เป็นเรื่องสำคัญสำหรับเราด้วยเช่นกันที่จะจำเสียงของพระเยซูเจ้าได้ เมื่อเสียงนั้นมาถึงเราในแต่ละวัน ก่อนหน้าพระวรสารที่เราได้ฟังในวันนี้ พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้ด้วยว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะย่อมสละชีวิตเพื่อแกะของตน” (ยน 10:11) เพราะพระองค์เป็นผู้เลี้ยงแกะหรือนายชุมบาลที่ดี ไม่ใช่ลูกจ้าง พระองค์จึงไม่ทรงละทิ้งผู้แกะและหนีไป เมื่อสุนัขป่าเข้ามา ตรงกันข้ามพระองค์ทรงพร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อผู้แกะของตน และพระองค์ได้ทรงทำเช่นนั้นจริงๆ ด้วยการยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรามนุษย์ซึ่งเป็นผู้แกะของพระองค์จะได้รอดพ้นจากบาป “ผู้เลี้ยงแกะที่ดี” ได้กลายเป็น “ลูกแกะของพระเจ้า” เพื่อยกบาปของโลก

พี่น้องที่รัก ในวันที่นายชุมบาลที่ดีและวันกระแสนี้ ให้เราวอนขอพระพรพรทานและพละกำลังจากพระเจ้าเพื่อที่เราจะสามารถเป็นผู้แกะที่ดีของพระองค์ ผู้ฟังเสียงของพระองค์ด้วยความตั้งใจและติดตามแบบอย่างความรักที่เสียสละและให้ตนเองของพระองค์ ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อนายชุมบาลของเราทุกคน ทั้งผู้นำศาสนาและผู้นำประเทศ ขอให้พวกเขาเจริญรอยตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าผู้ทรงรับใช้และสละชีวิตเพื่อผู้แกะของตน ในฐานะนายชุมบาลที่ดีพระองค์ทรงออกไปตามหาแกะตัวเดียวที่หลงทาง โดยปล่อยแกะอีก 99 ตัวไว้ เพื่อนำตัวที่หลงทางนั้นกลับมาเข้าฝูงอีกครั้งหนึ่ง และที่สำคัญให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อบรรดาเยาวชนของเราจะสามารถแสดงออกถึงความรักที่พวกเขามีต่อพระเยซูเจ้าจนถึงจุดที่พวกเขาพร้อมที่จะสละความสุขฝ่ายโลกนี้และอุทิศตนรับใช้พระองค์ในฐานะพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิงของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**